

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1'20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4'50, mesečno K 1'50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Na višku!

Prepričani smo, da je oni, ki je čital ponedeljkov podlistek v „Slovenecu“, gnjeva prekipel in pri čitanju onemagoval. Saj pa je tudi neverjetno, kaj je vse nakopila klerikalna nesramnost v devet stolpičev podlistka „Ciril-Metodova slavnost v nebesih“, ki jih je zagrešil perverzni in v dno pokvarjeni Osiip Jefimovič Belorukij. Kaj takega že nismo davno čitali in upati je, da nam v doglednem času ne bode nikdo nudil nič enakega, kamoli česa, ki bi to pisavo še prekašalo. Če moremo prav soditi in če smo dovolj vestno zasledovali vse „Slovenčeve“ hudobije in klerikalne poštenosti, pač rečemo po svojem prepričanju, da tvori podlistek, ki ga je objavil „Slovenec“ maja 1907. po izvolitvi župana Hribarja poslancem, potem članek z dne 7. februarja 1910. o „Cirilmetodariji“ in sedaj ta podlistek pravo troperesno deteljico, po katere zaužitvi mora poginiti slednja zverina. In ko ne bi vedeli, da so slovenski klerikalci res najbolj zlobne, nesramne in brezčutne stvari v človeški obliki in ko bi nam ne bilo znano, da so naši klerikalci kot taki že davno prekobili svoje mednarodne tovariše drugih dežel, bi tuhtali in si prizadevali dognati, kje so iztekli podlo dušo, ki jim je napisala vse to in zlasti tretji članek. Ni pa mogoče verjeti, da bi bil to res original in ne prevod iz kakšnega drugega jezika, ki ga govorijo morda že docela poživljeni ljudje.

Razpravljati o podrobnostih in posameznostih Jefimovičevega pamfleta pač ne gre. Čemu treba komentarija, če povemo, da je to na višku vsega, kar nam je nudil prokleti klerikalizem! Iz prva smo mislili objaviti vse v celoti, ali ker smo misli, da se ne sme ljudstvu kvariti okusa, smo opustili nakano, zlasti, ker bi bili v veliki meri sokrivi, da smo razburjali slovensko kri proti — prej bi bili rekli — „Slovenec“. Ne bomo se dosti motili, da je ta podlistek zagrešil duhovnik, kakršen črn gavrnan, ki krokota tudi na one bore vzorne slovenske duhovnike, ki so se slavljali udeležili. Žalostno je gotovo, da morajo nositi vsi duhovniki že po pravici osovraženo črno haljo, žalostno, ker ni mogoče več ločiti zlobnega od blagega. Prišli smo pač tako daleč, da nosijo eni črno haljo, da že na zunaj javljajo črnoto svojih misli in čutov, drugi pa za to, da kažejo svojo žalost nad propadlimi svojimi tovariši.

„Slovenec“ se je zaletel v omenjenem spisu v vse, kar je bilo navzoče na slavu. Pri skromnih posetnikih je začel, se priril do župana samega, potem pa je zopet začel postopoma padati, dokler se ni zadnja beseda zagreznila v njegovo blato. Resnično nam srce krvavi, da delajo ti ljudje že tako, ko bi pač lahko vedeli, da bodejo drugodni protivniki vsako njihovo besedo izgravalji proti celemu njihovu narodu. Pa

kaj je kreaturam, ki se jatijo krog „Slovenca“, na tem? Da le oni preživijo in pregrešijo svojo odmerjeno dobo pri polnem koritu, za njimi pa pridi potop!

Slovinci, ki držimo prapor C. M. D., imamo nov nauk. Skleniti se moramo še čvrsteje v vrste in se okleniti svoje družbe, tolažnice in rešiteljice zatiranih in zapuščenih. Mi nismo tega nameravali, oni so hoteli, da pojdemo odločno proti njim v boj tudi v imenu družbe. Črnim gavrnanom in krokarjem, vsem rujavim srakoperjem in roparjem, ki trgajo narodu iz srca zadnjo troho spoštovanja do samega sebe, je le svetovati, da nadaljujejo s svojim za celoto strašnim delom; le tako naprej, saj se bodo vašim zaslepljenim, a še ne pokvarjenim pristašem začele odpirati oči in oni bodo izpregledali. Ločiti se moramo na dvoje in za se imamo geslo: ali propasti ali zmagati! Žal nam je res za oni del naroda, ki bode po vaši krivdi z vami propadel, ali bolje je, da žrtvujemo del, kot da premine ves narod. Na pogubonosno delo torej; zaženite še pogostejše krik, rjujte in tulite, bodele vsaj preje ohrepli in omolknila za slovenski narod — na veke!

Mi pa, ki še mislimo pošteno, pa si stavimo ponovno nalogo, razgnati na Slovenskem morečo temo in strupeni klerikalizem. Podpiraj nas vsakdo, tako ali tako in kdor more, naj zada pogubnemu klerikalizmu kako občutno rano. Te zasluge ne odvaga nobena cena!

Iz slovenskih krajev.

Dolsko.

Ogenj. V nedeljo zjutraj je začela goreti hiša posestnika Matevža Prelovšek v Kamnici št. 28 pri Dolskem. Ogenj je še pravočasno zapazila gospodinja, ki se jej je s pomočjo gospodarja in sosedu posrečilo ogenj pogasiti. Kako je ogenj nastal, še ni znano. Sodi se pa, da je zlobna roka imela tu svoj posel. Prelovšek je zavarovan.

Toplice na Dolenjskem.

Klerikalno konsumno društvo je na robu propada in vsa stvar se je že izročila sodišču. Primanjkljaja je baje okrog 34.000 K, katere bodo morali plačati članikmetje. Kako so nekoč agitirali in zbirali člane, celo s prižnice so vabili kmete, naj pristopijo k društvu! Za agitacijo so prav pridno skrbeli, a nikogar niso postavili, ki bi imel strokovno izobrazbo, da bi mogel uspešno voditi društvo. In zato je moral nastati polom, katerega bodo člani še prav bridko občutili. Glavni agitatorji so se pravočasno umaknili na varno, a drugi člani bodo morali sedaj odšteti svoje trdo prislužene kronice. Naš kmet je sploh zelo nezaupljiv in ga je le težko pridobiti za združeno misel. A taki žalostni dogodki naše stran-

karske gospodarske politike bodo še mnogo bolj otežkočili združeno delo med narodom.

Proti pokopališču se razprostira drevored in nekaj majhen park, ki je menda namenjen kopališčnim gostom. Ob poti leže že nad mesec dni kupi peska. Dobro bi bilo, ko bi dala zdravilišna komisija posuti razdrapano pota z dotičnim peskom že sedaj, ker popravljanje in posipanje potov koncem kopališčne sezone bo najbrž prepozno in nepotrebno.

Trst.

Dobrota južne železnice. Vsak dan se čuje kako brezvestno ravna uprava južne železnice s svojimi uslužbenci, ki jih naravnost zatira. Vdove skladiščnih delavcev, ki so službovali od 30 do 40 let, in ki so pomrli malo pred vpokojenjem, ne dobijo nič podpore od južne železnice. Znanih nam je več slučajev, da so vdove teh zatiranih uslužbencev bile prisiljene po smrti svojih mož-prehraniteljev iti beračit, ne da bi jim južna železnica pomagala vsaj z majhno vsotico v slabem gmotnem položaju; in vendar je južna železnica tako veliko podjetje, da bi to prav lahko storila. Zadnji čas je pač že, da bi nam naši poslanci v tej stvari kaj izposlovali.

Slovanski Jug.

Bosanski sabor.

Sarajevo, 4. julija 1910.

Naše mohamedance sta presenetila dva važna dogodka. Po dolgem presledku so dobili zopet vrhovnega verskega glavarja reis-ul-ulemo in sicer v osebi Sulejmana Effendi Šarca. Šarac je že v prejšnjih časih kot vrhovni šerijatski sodnik igral važno vlogo. Zlasti težko bodo pa mohamedanci in posebno njihovi saborski poslanci občutili smrt njihovega vodje, saborskega predsednika Alibeg Firdusa. Že nasledstvo mu bo težko izbrati. Največ se imenuje za najmožnejšega Šerif Arnavtović, ki pa kot virilist ne more postati predsednik. Zato zna doleteti ta čast Mahmud-bega Fadilpašića, ki je tudi designirani sarajevski župan. To bi bilo posebno Srbom zelo po godu, ker bi se Mahmud-beg Fadilpašić vsled svojega neznanja latinice vsaj v začetku absentiral od predsedstva v saboru in bi ga nadomestoval prvi podpredsednik, ki je Srb.

Čujejo se pa tudi glasovi, da bi 12 muslimanskih poslancev odložilo mandate v korist moslinske napredne stranke. Potem bi imel upanje na saborsko predsedstvo vodja naprednih moslimov Ademaga Mišić. Vendar se bo to težko zgodilo, ker je prepad med mohamedansko inteligenco in maso prevlelik.

Nadomestne volitve v Splitu.

Včeraj so se vršile v Splitu volitve v državni zbor, ker je don Bulić odstopil, češ,

da neče neverifikovanega mandata. L. 1907. je vodja demokratske stranke, dr. Smolaka, pri ožjih volitvah podlegel protikandidatu hrvatske stranke proštu Franu Buliću s tristo glasovi. Sedaj pa sta hrvatska in demokratska stranka sklenili kompromis in postavili za kandidata dr. Smolako, kateremu je zmaga zagotovljena. V zadnjem hipu so posegli sicer tudi starčevićanci v volilno borbo, čeprav smejo računati v najboljšem slučaju komaj na 200 glasov v mestu, a tudi selske občine jim ne bodo dosti pomagale. To vedo sicer splitski starčevićanci prav dobro in pričeli so volilno kampanjo šele ljudje iz Šibenika. Zato pa tudi „Naše Jedinstvo“, ki je bilo v začetku nevtiralno sedaj navdušuje v člankih „Na boj proti starčevićancem!“ Vsa duhovščina pa je izstopila iz hrvatske stranke in strastno deluje proti dr. Smolaki, znanemu svobodomislec. Za starčevićanskega kandidata dr. Mladinova delujejo pred vsem dr. Drinković in njegova garda.

Splošni pregled.

Splošni položaj na Dunaju.

Na Dunaju gre sedaj vse narobe. Vlada in Nemci uvidevajo, da slovanske sile vendar ni tako lahko streti, zlasti še, če se pridružijo ostalim tudi Poljaki. Bienenrth je v velikanski zadregi in nemška glasila pišejo sedaj že vse drugače, kakor v trenutkih, ko čutijo za seboj nezlomljivo nemško moč in vladin bič, ki žvižga po slovanskih hrbtih. Poljaki, ki so jeziček na tehtnici, so preskočili in odločno izrazili, da ne priznavajo več vladine nezmotljivosti. Vlada je potrta, brez moči. Poljake bi Bienenrth eventuelno lahko zase pridobil, če bi jih mogel utolažiti, ali oni zahtevajo za to, da opustijo kanalsko predlogo 250 milijonov. Na to noče pristati ministrski predsednik, pač pa bi jim dal 112 milijonov, za katere se pa tudi ne ve, kje bi jih vzel. Škripici so hudi, in voz ne more naprej. Zgodilo se bo pač, da bode vladna večina razpadla, a predno bode Bienenrth to dopustil, bode poslal zbornico domov. Pri nas na Avstrijskem je že pač taka manira, da ne gre vladati, če se ne more pobotati z zbornico, ampak od ljudstva voljeni poslanci. Drugod v konstitucionalnih državah je ravno nasprotno. Kakor vse kaže, bode zbornica do petka že odgodena. Kloniti se ne smemo!

Nemška pomorska šola.

Z gotovostjo se govori, da je Bienenrth ponudil Nemcem kot kompenzacijo za italijansko pravno fakulteto, katere bi imela priti na Dunaj, mornarsko šolo v Trstu. Posebno med Čehi se trdovratno vzdržuje ta novica, ki je pripravna, da zopet vse do dna razburi. V času, ko Nemci Jugoslovanom ne priznavajo nobene prave

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

Na dnu kleti — bil je to ogromen voz podzemeljskih prostorov — je odprl na tleh nekakšna vrata in se spustil še niže. In zdaj je došel v okroglo votlino. Tu se je uprl z obema rokama v neki kamen, ki se v ničemer ni ločil od drugih — in zid se je odprl ter dal prehod za enega posameznega človeka. Na tem mestu se je začel tesen hodnik, ves temen in vlažen. Cezar je stopil vanj brez luči.

Ta hodnik je bil sloveči podzemeljski rov, ki je vezal Vatikan s Svetoangelskim gradom. Tiste čase je vedelo za ta podzemeljski hodnik samo troje ljudi.

In ti trije ljudje so bili: papež, Cezar in Lukrecija.

VIII.

Menih na delu.

Ločili smo se od viteza de Ragastens, ko je stopil v častno dvorano, ki je ležala pred zasebnimi prostori Cezarja Borgia v Svetoangelskem gradu. Po obširnem in zasmehljivem predstavljanju barona Astorra se je bila vsa množica dvorjanov obrnila proti novodošlec. Vitez jih je pozdravil s tisto predrzno spretnostjo, ki je ni znal pokazati nihče razen njega.

„Gospoda,“ je dejal s skromnostjo, ki se je zdela več nego nesramna, „preveč ljubeznivo je od gospoda barona

Astorra, če vas spominja, da mi je bila dana sreča, zadeti ga šestkrat po vrsti.“

Astorra je prebledel ter se ozrl naokoli, kakor da prosi svoje prijatelje pomoči. Očividno je bilo, da na polju jezika ne zmore borbe z vitezom. Mlad človek je stopil naprej in pozdravil Ragastensa rekoč:

„Torej, gospod vitez je prišel... kako si že rekel, Astorra? — da bi nas učil borenja?“

„Na vašo razpolago sem, gospod,“ je dejal Ragastens s svojo neomadeževano vljudnostjo.

„Pazi, dragi Rinaldo,“ je dejal Astorra s smehom. „Gospod ima strašno ime: njemu je ime vitez Ragastens.“

Krohota je izbruhnil okrog Ragastensa.

„Bogme!“, je vzkliknil Rinaldo, „srečen bi bil, da poziksum, koliko je opravičenega v tem imenu...“

„To vam bo težavno,“ je odgovoril Ragastens.

„Kako to, izvolite?“

„Zato, ker vas nočem biti.“

„Recite rajši, ker se ne marate biti.“

„To ni res... Ničesar si bolj ne želim, kakor dati vam tisto skromno lekcijo, ki se mi vidi, da je ne potrebujete nič manj kot najin prijatelj baron Astorra.“

Vsi naokrog so bili umolknil, čakajoči, kakšne posledice bo imel izziv. Vitez je nadaljeval:

„Nesreča je hotela, da sem se včeraj zaprisegel...“

„Ali ste prisegli, da se ne boste več izpostavljali nevarnosti?“

„Tega ne; a ker sem videl, kako lahko je zadeti vas Rimljane...“

Začulo se je preteče mrmranje.

„Takrat,“ je nadaljeval Ragastens s svojim večnim smehljajem, „se me je polastilo kesanje in sočutje...“

„In potem?“ je kriknil Rinaldo, bled od gneva.

„In potem sem prisegel, da ne sprejemem v Rimu nobenega dvoboja več, razen z dvema nasprotnikoma... Zapomnite si... za moj rapir je treba dveh nasprotnikov — najmanj!“

„Krist in Madona!... Tisoč satanov! Smrt božja! Grom in peklo!“

Takšni in enaki vzkliki so bruhnili iz raznih ust, izpačenih od jeze. V istem hipu se je zablistalo troje mečev, med njimi tudi Rinaldov.

„Zahteval sem dva, ponujajo se mi trije... Sprejemam jih, ker se mi ponujajo!“

Nemudoma je potegnil svoj rapir ter se postavil v nastop, ves ozarjen od ponosne smelosti svojega poguma.

Velik krog se je napravil okrog njega. In že je naskočila vsa trojica obenem. Meči so švigali po zraku; dolgi rapir Ragastensa se je obdajal z bliski...

„Gospodje,“ se jim je posmehoval, „za danes bo navadna lekcija... Videli boste, kako se požene troje mečev v elegantnih lokih po zraku... Pazite... ena!...“

Eden izmed trojice sabljačev je srdito vzkliknil: meč mu je odletel iz rok.

„Dve!“ je nadaljeval vitez nenadoma.

Zdaj je odletel Rinaldov meč.

„Moj meč! Moj meč!“ je kriknil Rinaldo, bled od sramu in od srda.

In prodril je krog gledalcev ter skočil za mečem. A meč je bil skrivljen...

V tistem hipu, ko se je sklonil, da bi ga pobral, je pristopil k njemu menih, ki je stal v temnem kotu in opazoval razvoj tega prizora. Razgrnil je svoj plašč in pomolel Rinaldu gol rapir:

(Dalje.)

vice do kake višje šole, v dobi, ko se italijanskemu poslancu zdi, da italijanska pravna fakulteta Slovencev popolnoma nič ne tangira, se upa Bienenrth tako kruto norčevati iz Slovanov. Naše jugoslovansko stališče je in ostane neomajano, pa pridi nad nas kar koli. Geslo nam ostane vedno tisto: boj! Voljo pa imamo trdno, da ne dovolimo Italijanom nič, kar bi nam škodovalo in Nemcem ne tega, česar ne rabijo. Raje kot bi se z nami igrali brezvestni diplomati, naj gre vse v šibre.

Protiklerikalni boj na Španskem.

Na Španskem se približujejo resni časi. Brezbožni republikanci so začeli kazati rožičke in klerikalce je strah. Ne motimo se dosti, če slutimo prihajati na Španskem kulturni boj, katerega je Francoska že pred leti dovojevala. Demonstracije proti klerikalizmu se vršijo v velikem obsegu in demonstrirati se vidi ljudi, od katerih bi pač prej tega nikdo ne bil pričakoval. V ponedeljek so se zopet nudili prizori dolgih izprevedov, v katerih so stopali razvrščeni vsi sloji in zlasti ženstvo. Na čelu so korakali voditelji raznih protiklerikalnih strank. Najbolj impozantno se je demonstriralo v Madridu, ali tudi po deželi so lahko videli klerikalci, kako se jim siplje sicer polno klasje. Španija torej, najbolj katoliška dežela, ona je prišla pred Avstrijo na vrsto, no in ta še ne bo sledila tako kmalu.

Dnevne vesti.

Nova lumparija deželnega odbora.

Deželni odbor je zopet enkrat nesramno prekršil pravice ljubljanskega občinskega sveta. Razveljavil je sklep občinskega sveta ljubljanskega glede oddaje mizarskih del za novo obrtno šolo. Klerikalnemu dežel-nemu odboru nikakor ni po godu, da niso dela dobili klerikalni petelinji, ampak socialni demokrati. Največja lumparija pa je to, da se je deželni odbor šele sedaj spomnil na baje nepravilno postopanje ljubljanskega občinskega sveta pri oddaji mizarskih del. Zadruga je namreč že pričela z delom in bo imela radi teh klerikalnih lumparij občutno škodo. Seveda je klerikalnemu odboru dobro znano, da ne bo dosegel popolnoma ničesar razven zopetno grozovito blamažo, toda samo, da pokaže svoje „absolutno“ gospodstvo nad ljubljanskim občinskim svetom. Mi bi slednjemu svetovali, naj v prihodnjic, da ne bo imel zopet kakih sitnostij, vsa dela odda v izvršitev naravnost Štefetu in Kregarju.

Češčenje sv. Cirila in Metoda in klerikalci. Naši klerikalci so pričeli s svojima svetnikoma uganjati velik humbug. Pred par leti že pregnana iz naših cerkva, prepovedane njune pesni in himne, kakor pridige njima na slavo, sta sedaj v veliki milosti in v ponedeljek je na njuno proslavo zletelo v zrak za tisoče kron raket in bengaličnega ognja, mesto, da bi se ta denar porabil za obrambne meje. Zakaj so se klerikalci tako prestvarili? Ne zato, da bi častili svetnika, ki sta ustvarila slovansko službo božjo, katero klerikalci in njihovi rimski škofje tako strastno preganjajo, ampak, da bi zmotili preproste ljudi in bi jih preslepili, da je njihova „Slovenska Straža“ isto, kar do zadnje koče popularna družba Cirila in Metoda. S tem, da spravljajo sv. Cirila in Metoda v zvezo z njihovo „Slov. Stražo“, hočejo slepariti preprosto javnost, kakor da bi bile zasluge Cirila in Metoda njihove zasluge. Tako je pri klerikalcih celo češčenje svetnikov sleparstvo po jezuitski maksimi: Namen posvečuje sredstva!

Slovanski časnikiški kongres. Vse-slovanski časnikiški kongres je bil v ponedeljek ob prisotnosti justičnega ministra, mestnega župana in drugih odličnih oseb otvorjen. Predsednik vseslovanskega časnikiškega društva Holeček, je z navdušenim govorom otvoril zborovanje in predložil odbor kongresne pisarne. Predsednikom je bil izvoljen Bobčev, častnim predsednikom pa Holeček. Med mnogimi govorniki sta bila tudi justični minister in mestni župan. Prvi je pozdravil zborovalce v imenu vlade, drugi pa v imenu meščanstva. Po zborovanju je bil slavnosten banket, katerega je priredila mestna občina na čast slovanskim časnikišarjem. Na banketu so bili zastopani časnikiški skoro vseh slovanskih narodov, govorili so zastopniki Čehov, Slovencev, Rusov, Srbov, Bulgarov, Hrvatov in Poljakov. Zborovanje se je včeraj 5. julija nadaljevalo.

Dober dovtip o slovenski lojalnosti in patrijotizmu. Še vsem nam je v spominu, s kako navdušenostjo se je svoječasno sprejelo v Ljubljani nadvojvodo Evgena, ki je po njem nazval celo občinski svet eno novih ulic. In v zahvalo prinaša nemški satirični list Simplicissimus sledeči dovtip, ki ga prinašamo v dobesednem prevodu: Nadvojvoda pride v Ljubljano; na kolodvoru govori pri svečanem sprejemu župan pozdravni govor v slovenskem jeziku. Nadvojvoda, ki ne razume niti besedice slovensko, posluša nekaj časa, a nato se molče obrne in gre dalje. Dva tedna po

tem dogodku sprejme isti nadvojvoda župana v avdijenci. Nadvojvoda stopi k njemu in začne govoriti — angleški, ker se je poprej informiral, da ljubljanski župan ne zna angleški; govori dve, pet, deset minut in na ta način izkomplementira župana skozi vrata. — Ne vemo sicer, kaj je v tem dovtipu resničnega, samo to se nam zdi, da prevelika lojalnost in patrijotičnost tudi nadvojvodi nasproti ni vedno brez humorja.

Izzivanje trgovca Schneiderja. Trgovcu Schneiderju na Dunajski cesti nikakor ni bilo po godu, da je njegov sodrug Verovšek raz svojo hišo povodil Ciril Metodovih slavnosti razobesil slovensko zastavo. Zato je s celo rodbino odpotoval, doma pa na svojih oknih nastavljal velike šopke plavic, tako, da se je vsak mimo-idoči človek zgrajal nad to nemškutarsko predrznostjo. To je tisti Schneider, ki živi od samih slovenskih grošev in je za zahvalo zato eden najbolj zagrizenih kazinotov.

Nemškutarjenje v lovskem društvu. Prvo slovensko lovsko društvo s sedežem v Ljubljani je bilo, ko je bilo ustanovljeno res slovensko, ali polagoma so razni nemškutarski člani pričeli nemškutariti in to društvo končno prekrstiti v Jäger-Verein Hubertus. Prav zato pa, ker je društvo spremenilo svoje prvotno slovensko ime in ker se je nemškutarilo v njem, je tudi društvo zelo nazadovalo, ker dokazuje to, da ima danes samo še 3 člane (reči: tri). Pozor torej slovenski lovci, le tako krepko naprej, da se počasi zopet spremenijo v lovsko društvo „Krim“, katero ime je nosilo društvo ob svoji ustanovitvi. Več slov. lovcev.

V katoliški tiskarni je nastal med tiskarskim osebom zaradi klerikalnega terorizma prav čuten odpor. Organizirano osebje se ne da komandirati k procesijam, klerikalnim društvom in veselicam in neče igrati himncev. In moškim se pridružuje žensko osebje, ki drži kaj na svojo čast. Smolnikar, Lampe, Terseglav in Štefe sikajo jeze, pa ni nobene zavbe, ki bi jim pomagala. Zanimive so scene, ki se vrše zadnji čas v tej tiskarni, a odpor je v takem stadiju, da se klerikalci kar tresejo. Dobro znamenje!

Ljubljanska jezuitska posadka in šentpeterska fara. Jezuitje prično graditi v kratkem ob Elizabetni cesti svojo cerkev sv. Jožefa. Kakor znano, spada poljanski del mesta v šentpetersko faro. Vsled te namere jezuitov vlada v šentpeterskem farovžu hud nahod. Ko bo ta cerkev dozdana, bodo „ta icig tercijalke“ in drugi neumni ljudje, ki so v jezuitih kar zamaknjeni, drli v cerkev sv. Jožefa in nosili bodo mesto k sv. Petru v pušico in za „sv. maše“ denar k — jezuitom. To boli! Pokojni župnik Malenšek se je svojčas odločno uprl, da bi se v njegovi fari zidala še ena cerkev in je dosegel, da se ni, pri škofu Tonetu se pa Pavlič ne upira, jezi se pa, da je nahoden. Jezuiti se že zdaj smejejo po svojem vrtu, ker bo denar zopet vkup letel iz moških in ženskih mošenj. In tudi „ljubezen o Kristusu“ bo igrala svojo ulogo, ker v jezuitih so babnice že od nekdaj v Ljubljani zaljubljene, da kar „brenče“. Ubogi Pavlič in Petrič!

Gospa Čuček, vdova sod. pristava in hišna posestnica v Florijanski ulici, je postala na stare dni huda klerikalca. Ko je v nedeljo razobesil iz svojega stanovanja pekovski mojster g. Mole slovensko trobojnico, jo je ukazala gospa Čuček takoj odstraniti. — Škoda, da ni njen soprog več živ!...

Klerikalno narodnjaštvo. Nemškutar je kot izdajica strasten sovražnik slovenskega življa. Nič manj strastni nasprotniki vsega, kar količkaj diši po slovenski narodnosti, so pa že naši klerikalci, tudi napram tem ne smeš pokazati svojega narodnega prepričanja in če imajo moč nad teboj, ti jo dajo takoj občutiti, ker to ni pogansko, ampak, ker nas uči tako krščanska vera. Tako je n. pr. s klerikalnim fanatizmom prepojena posestnica hiše v Florijanski ulici št. 21 odpovedala sodnijskim potom stanovanje tamkaj stanujočemu črevljarskemu mojstru, ker je ta razobesil na svoji napisni tabli slovensko trobojnico. Posestnica je dala nedolžni trak sneti s table in ga vreči v stanovanje narodnega grešnika. Kdo je hujši: pangerman ali slovenski klerikalci? (To je gotovo tudi g. Čuček? Op. ured.)

Nered in skrajna predrznost v deželni bolnišnici. Piše se nam: Primorana sem tem potom javnost opozoriti, da se mi je pripetil ob sprejemu v deželno bolnišnico slučaj, ki ni v nobenem oziru dopustljiv. Neki plešasti mladosten pisec v črnem plašču je surovo zahteval v sprejemni pisarni, da naj mu pokažem oboleli del telesa in jaz sem mu to storila, ker sem mislila da je to zdravnik. Šele pozneje sem izvedela, da je ta predrzni človek navaden pomožni uradnik in da imajo zdravniki le bele plašče a ne črnih. Tudi druge ljudi se surovo sprejema, ali celo zapodi, kakor bi bil kdo zastojni v bolnišnici. Za vsakega najslabšega berača dobi vodstvo bolnišnice plačano, če ne od občine, pa od

deželne blagajne. Prosi se radi reda za zanesljivega starega gospoda v sprejemni urad, ki bo nadzoroval mlade surove uradnike, kateri mislijo, da smejo delati kar hočejo s strankami. Na pisalni mizi pa naj bo vidna tablica, na kateri bodi napisano ime in značaj službujočega uradnika, da se ne bo nezdravnik za zdravnika izdajal nevednim ženskam.

Nov serum. Kakor se čuje, je neki nemški učenjak na Švabskem našel neko snov, s katero se more vsakemu na lahek način nemški jezik in nemško mišljenje vcepiti. Snov se imenuje „švabolin“ ali bolj splošno „grmanolin“. Ta snov se vcepi na jezik, na kar nastane več tedenska kriza, med katero hočejo okuženi samo črno-rdeče-žolto videti, oziroma se jim predstavljajo vsi predmeti le v teh barvah. Ko mine ta duševna nenormalnost, spregovorijo dotični v najlepšem nemškem jeziku ter dvigajo kakor zbesneli roke, če čujejo kako nemško-nacionalno pesem, na pr. „Die Wacht am Rhein“. Poleg te napake ima pa „grmanolin“ še to, da uniči infekciranim vid za druge kot nemške barve. Zato se ni bati, da bi nas Nemci tem potom potujčili, kajti mi hočemo videti nebo vedno le modro, livade vedno le zelene in snežnike vedno le bele in sploh vse le v naravnih barvah.

Kresov na čast sv. Cirilu in Metodu je bilo v ponedeljek večer zažganih na hribih in gorah nenavadno mnogo. Na Golovcu so goreli trije. Občinstva je bilo polno zunaj, ki jih je opazovalo. V obližju Ljubljane so pokali možnarji in se je spuščal umetalni ogenj.

Veliki Ciril-Metodov kres, ki se je žgal na predvečer naših blagovestnikov na posesti gosp. Frana Babiča se je kar naj-sijajnejše obnesel. Točno ob 8. uri so zagrmeli raz Golovca topiči in ob 9. uri se je zažgal kres, katerega je občudovalo mnogobrojno zbrano občinstvo. Med grmenjem topičev in spuščanjem krasnih raket je zabaval zbrano občinstvo tamburaški in ad hoc sestavljeni pevski zbor. Po kresu se je razvila zelo animirana zabava v restavraciji gosp. F. Babiča, kjer je zbrane goste zabaval že imenovani pevski in tamburaški zbor. Za krasno uspeli kres gre v prvi vrsti zasluga gosp. F. Babiču, ki je največ pripomogel, da se je predvečer godu naših blagovestnikov tako slovesno obnesel. Dalje nam je pohvalno omeniti tudi gosp. M. Šubica, za spretno vodstvo cele prireditve ter gosp. Ivanu Urbančiču za izbornost streljanje. Pri tej priliki se je tudi nabralo za našo preljubljeno družbo sv. Ciril-Metoda 11 kron, katero svoto hrani upravništvo „Jutra“.

Dr. Jacimerski, docent na peterburškem vseučilišču, ki je izdal lani veliko delo o poljski umetnosti v ruskem jeziku, pripravlja sedaj enako delo o slovenski književnosti in kulturi sploh.

Pravila hrvatskega društva „Ljudevit Gaj“ potrjena. Pravila hrvatskega društva „Ljudevit Gaj“ na Sušaku so končno vendar vkljub vsem mahinacijam potrjena. Vlada je sicer izpremenila, oziroma črtala nekaj točk, ki pa niso posebne važnosti. Društvo ima namen, v svrhu sezidanja hrvatske ljudske šole na Reki, nabirati javne prispevke.

Slovensko deželno gledališče. Ker se v kratkem otvori dramatična šola slovenskega deželnega gledališča v Ljubljani, naj se nemudoma oglasijo v pisarni ravnateljstva vsi oni gospodje in dame, ki se hočejo posvetiti slovenski dramski umetnosti. Dramatična šola obsega teoretski in praktičen pouk, ki ga dajejo brezplačno ravnatelj ter prvi slovenski igralci in igralke v gledališki dvorani meseca julija, avgusta in septembra. Koncem pouka se priredi javna gledališka predstava. Priglasila sprejema ravnateljstvo vsak dan dopoldne od 9. do pol 1. ure in popoldne od 5. do pol 7. ure v gledališki pisarni. Za lanske gojence dramatične šole je letos pouk obvezen, ako reflektujejo na gažo v prihodnji sezoni.

Slovenskega korepetitorja za zborovo petje išče ravnateljstvo slovenskega deželnega gledališča za dobo od 15. septembra t. l. do 31. marca 1911. Priglasila ustna ali pismena.

Za operni in operetni zbor išče ravnateljstvo slovenskega deželnega gledališča pevk in pevcev za vse glasove za dobo od 15. septembra t. l. do 31. marca 1911. Priglasila sprejema ravnateljstvo takoj.

Po nemirih v Lvovu je še ostalo mnogo sledov. Na visoki šoli se še najdejo po tleh steklene šibre, preko katerih se pomikajo žalostno dostojanstveno sluge, oblečeni v črno. Pa še neki sled je ostal: bari-kade. Stena pri rektorjevi pisarni nosi utise revolverskih krogelj. Vidijo se razbiti stoli, pulti in drugo pohištvo, vse delo razjarjenih Rusinov, ki se nočejo dati več tlačiti.

Zrelostni izpiti na c. kr. ženskem učiteljski v Gorici so končali v soboto 2. julija 1910. s sledečim uspehom. In sicer so napravile z odliko gđč.: Ambrožič, Dugar, Krebelj, Lutman, Marušič, (s slov. in nem. uč. jez.) Mlekuz istotako. Dalje gđč.: Požar, Šoban, Stegu (s slov., hrv. in nem. uč. jez.) Škarpa (s slov., hrv. in nem. uč. jez.) Strauss,

Trdan, Večaj, vse tri z nem. in slov. uč. jez. Z dobrim uspehom so napravile gđč.: Birska, Cej, Gigoj, Delkot, Hrast, Ivančič, Fiegl, Jerman, Kaučer, Kratki, Lah (s slov. in nem. uč. jez.) Molar, Lavrenčič, Lenarčič, Malič, Miserit (s slov. in nem. uč. jez.) Pagon, istotako. Dalje gđč.: Pahor, Petrič, Pečar, Rukli, Stih, Turko.

Samomor. Iz Mirne peči nam poročajo, da je dne 5. t. m. okoli šeste ure zjutraj pri mlinu v Biški vasi skočil v Temenico rešetar Martin Ambrožič, roj. l. 1851 doma iz Jurjevice pri Kočevju. Ljudje, ki so ves prizor videli, so prihiteli takoj na kraj nesreče in samomorilca potegnili že mrtvega iz vode. Pri sebi je imel usnjato listnico in denarnico, obe popolnoma brez denarja, nekaj perila in usnjato torbo, napolnjeno z orodjem, katerega je rabil za rešetarsko obrt. Na lice mesta došli zdravnik je mogel konstatirati le smrt. Utopljenca so potem takoj naložili na voz in ga odpeljali v mrtvašnico v Mirnopeč, kjer ga bodo tudi zakopali. Vzrok samomora je bilo skoro gotovo pomanjkanje sredstev in živila.

Občni zbor združenih čevljarjev se je vršil dne 3. julija v verandi pri „Novem svetu“ pri obilni udeležbi ljubljanskih in zunanjih članov. Navzoč je bil tudi g. ravnatelj Rožman Zveze slov. zadrug, kakor tudi načelnik kuratorija za pospeševanje obrti na Kranjskem, g. J. Kregar. Gospod načelnik Breskvar otvoril občni zbor ob 9. uri in konstatiral sklepčnost in pravilni razpis občnega zbora ter poda obširno poročilo o preteklem letu. G. ravnatelj Rožman obširno razpravlja o rač. zaključku in pravilih. Dalje povdarja, kakega pomena je danes združništvo in da je nemogoče malemu obrtu se vzdržati brez gospodarske organizacije napram industriji in velekapitalu. G. načelnik kuratorija Iv. Kregar se zahvali za povabilo k občnemu zboru in zagotovi, da bode pospeševalni urad vse storil, kar bode v njegovi moči, zlasti ker obstoji kuratorij skoro iz samih obrtnikov. Pozivlja člane, naj se organizirajo na gospodarskem polju, ker to je edina rešitev malega obrta. Vdeležili so se debate g. Tuma, Kordelič in Šestak. Prometa v l. 1909. je bilo za K 244.377.23, čisti dobiček pa znaša K 516.50. Članom se da 3% dividende po razmerju njihovih nakupov. V nadzorovalni odsek so bili izvoljeni sledeči člani: Josip Černe, Spodnja Šiška, T. Meschik, Spodnja Šiška, L. Jenko, Sterniša, V. Jerina, F. Kukman, vsi v Ljubljani. Nanovo so vpisani trije člani, ki jih g. načelnik presrečno pozdravi in jim želi, da bi postali boritelji te svoje lastne gospodarske organizacije. Po jedrnatem zaključnem govoru g. načelnika, da naj člani za društvo dobro agitirajo in naj sami sebi bolj zaupajo kakor tistim, ki so nasprotniki te potrebne organizacije, se zbor zaključil ob 12. uri popoldne.

Deževje in vode. Vedna moča dela škodo na poljih. Žita ne morejo zoreti. Vode so narasle.

Čuden okus pri izbiri prostora za svoje opoldanske odpočitke imajo Italjani; zadnjič smo poročali o nekem možakarju, ki se je šel od počivat v javno stranišče, včeraj popoldne je pa sedel drug Italjan nekaj časa v Zvezdi na klopi, a otroci mu niso dali miru. Nekaj časa je prenašal njih sitnosti, nato se mu je pa zdelo vsega preveč, sezul si je čevlje in hajd! trenutno je bil na visokem kostanju, kjer si je čisto na vrhu izbral primerne kobale, in tam nadaljeval svoj počitek. Seveda se je takoj zbrala pod kostanjem velika množica ljudi, ki je opazovala nenavadnega gosta, ki se je zaničljivo oziral doli in udihoval sveži zrak! Prišla je policija, a stražnikov trud, da bi privabil Italjana doli, je bil zastojni. Prišla sta dva mestna delavca z lestvo in vrvm, no in nazadnje so vendarle privabili Italjana doli. Obul si je zopet svoje čevlje, a že ga je držala roka pravice! V spremstvu dveh stražnikov je odkorakal v zapor!

Kolo je bilo prodano v nedeljo popoldne o priliki velike veselice v Tivoli od nekega nekemu, kakor je sam trdil, obrtniškega pomočniku, za šest kron. Ker dotičnik ni bil opravičen kolesa prodati, se prosi kupec, da se javi v našem uredništvu; sorodniki prodajalca so pripravljali škodo poravnati in denar vrniti. Ako bi kdo vedel kaj o kupcu, naj ga blagovoli javiti. Kolo je že dokaj obrabljeno, postave zelene in črne, na držalih pa ima utisnjeno „Gorica“.

Izgubljeno. Gospa Matilda Kosec, brivčeva soproga je izgubila dne 3. julija v hotelu „Tivoli“ volneno ogrinjajo. — Istotam in sicer v celjskem paviljonu, je nekdo pomotoma odnesel dragoceno železno palico s koščenim ročajem, last gosp. prof. Steblovnika. Kdor jo je vzel, se pozivlja, da jo nemudoma prinese v upravništvo „Jutra“.

Našla se je včeraj popoldne v promenadnem paviljonu denarnica s srednjo svoto denarja. Natančnejša pojasnila na upravništvo „Jutra“.

Društvene vesti.

I. slov. pevsko društvo „Lira“ v Kamniku priredi v nedeljo, dne 10. t. m. v društvenem domu pevski koncert. Na

vsporedu so pristne narodne pesmi, šaljiva pošta in ples. Zvezdoznanec javljamo, da se bo videl ta dan v Kamniku pri belem dnevu Halyjev komet v vsi svoji krasoti. Pri plesu svira pristna narodna godba. Posebno vabimo na ta koncert ljubljanske izletnice in ljubitelje petja iz okolice naj prihite ta dan med nas. Začetek koncerta ob 3. uri popoldne.

Slov. telovadno društvo „Sokol“ v Radovljici priredi dne 10. t. m. javno telovadbo; nastopi poleg rednih telovadcev tudi obrtni naraščaj. Prireditve se vrši pri bratu R. Kunstiju. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slovenska Filharmonija koncertira danes od 8. do 12. ure zvečer na vrtu hotela Tratnik („Zlata kaplja“) sv. Petra cesta št. 27. — Vstop prost.

Izlet pevskega društva „Slavec“ na Česko.

V poslednjih letih se slovanski narodi vedno bolj zblížujemo drug drugemu in s temi osebnimi stiki vstvarjamo dejansko slovansko vzajemnost. Tudi narod slovenski, oziroma njega zastopniki, narodna društva, vpoštevajo vsako priliko, da posvedočijo to bratsko skupno delovanje. Dve leti je minulo odkar je posetilo pevsko društvo „Slavec“ brate Čeha povodom jubilejne razstave v Pragi. Kako velikega pomena je bil ta izlet, pokazala je lani slavnost „Slavčeve“ društvene 25 letnice, katera nam je dovela nad 200 čeških bratov pevcev v belo Ljubljano. In gostoljubnost, s katero je sprejemal slovenski narod svoje drage goste, osobito še slovenska Ljubljana, je ostala bratom Čehom v neizbrisnem spominu, ki se je posebno živo posvedočilo ob ravnokar zopetnem izletu „Slavca“ na Česko, v prvi vrsti k slavnosti 50 letnice bratskega društva „Hlahol“ v Taboru in nadalje v Prago in Kolin. Povsodi so bili slovenski pevci predmet najiskrenejših in odkritosrčnih ovacij.

V petek popoldne se je odpeljalo 22 članov pevskega društva „Slavec“ pod vodstvom društvenega predsednika Ivana Dražila z društveno zastavo preko Dunaja do Tabora. Že na poti po češkem ozemlju so vihrale raz poslopj zastave v pozdrav slovenskim pevcem. Prispevši na postajo Veseli-Mezimosti so bili gostje naravnost razočarani. Poslopja vsa v zastavah, katere so vihrale še celo raz cerkvenih stolpov, na kolodvoru pa je pričakovala cela množica dam in gospodov ter priprostega naroda, slovenske pevce. Do tu je prispela tudi deputacija „Hlahola“ taborskega in vinohradskega, katero je vodil naš dobri prijatelj inž. g. Jos. Bašta, ki je „Slavca“ spremljal do Kolina.

V Sobeslavi pričakovali so slovenske goste zastopniki mestne občine in „Sokola“. V Roudni in Plani pa razni odposlanci. Na vseh postajah so vihrale zastave, nekatere vile pa so bile naravnost krasno ozaljšane v pozdrav gostom. Po vseh teh krasnih ovacijah dospeli smo v Tabor, kjer so nam že oddale prihajali pozdravi „živi Slovenci“. Tu je „Slavca“ pričakoval „Hlahol“ taborski s predsednikom g. Tutterjem in nepregledna množica občinstva. Po srčnih pozdravih, pri katerih so dame pripelje zastavi lipov venec, a pevcem nebroj šopkov, se je „Slavec“ z razvito zastavo podal v mesto.

Pri koncertu „Hlahola“ taborskega v soboto zvečer izvajal se je Dvořakov oratorij „Svatbeni košile“, pri katerem je nastopilo čez 160 pevcev in pevk ter do 60 godcev v orkestru. Med prvim odmorom je izročila deputacija „Slavca“ srebrn venec „Hlaholu“, kar je izzvalo veliko navdušenje mnogobrojnega občinstva.

Po koncertu je bil komerz v krasnih prostorih hotela „Novi“, kjer je v pevskih točkah nastopal pod vodstvom Albina Sajovica le „Slavec“ in moral vsaki pesmi dodati še po eno, osobito so ugajale naše narodne pesmi. Vmes pa so bili navdušeni govori dr. Motjela iz Prage Slovincem in slovenski gostoljubnosti, predsednika Dražila iz Ljubljane češkemu ženstvu, ravnatelja Schuberta iz Kralji. Vinohradov „Hlaholu taborskemu“, predsednika Tutter iz Tabora „Slavcu“ in dr.

V nedeljo dopoldne je „Slavec“ zapel skupno s „Hlaholom“ vinohradskim dva zbora pred Žižkovim spomenikom, a „Hlahol“ vinohradski povabil je „Slavca“ naj bode, ko pride v Prago njihov gost. Pri slavnostnem zborovanju je pozdravil vse goste župan taborski dr. Alojzij Kotrbelec, ter posebno obširno govoril o Slovincih.

Med govori je osobito izzval viharno ploskanje in ovacije govor predsednika „Slavca“, kateri je končal: „Ljubimo se, krepimo se, ne vdajmo se.“ (Dalej.)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Vlada na celi črti poražena.
Dunaj, 5. julija. Danes so izjavile vse vladne stranke, da slovenske obstruk-

cije na noben način ne bo mogoče streti. Vlada namerava parlament odgoditi, toda k večjemu do jeseni, kajti predloga o italijanski pravni fakulteti mora priti še letos do zaključka. Vlada se nahaja v strašnih stiskah in zadregah. Pričakovati je velike ministrske krize še tekom današnjega dne.

Dunaj, 5. julija. Danes zvečer je bil državni zbor na nedoločen čas odgoden.

Dunaj, 5. julija. Med tukajšnjimi krščansko-socialnimi in socialno-demokratskimi poslanci vlada radi odgoditve drž. zbora velika pobitost.

Dunaj, 5. julija. Danes popoldne se je sešel obrambni odsek pod predsedstvom poslanca Pogačnika k seji, ki pa je bila nesklepčna in radi tega takoj zaključena.

Dunaj, 5. julija. Avstrijski minister vnanjih zadev grof Aerenthal je danes odpotoval v Marijine toplice na daljši dopust.

Zborovanje avstrijsko-ogrskih delegacij.

Budimpešta, 5. julija. Delegatje avstrijskega in ogrskega državnega zbora se snidejo letos šele meseca novembra in sicer na Dunaju.

Nadomestna volitev v Dalmaciji.

Split, 5. julija. Pri današnji nadomestni državnozborni volitvi v Dalmaciji je zmagal z veliko večino hrvaški svobodomislec dr. Smolaka. Dobil je okoli 4550 glasov; njegov protikandidat dr. Mladina je propadel. Socialno-demokratski kandidat je dobil 181, italijanski 183 glasov.

Lvovsko vseučilišče ostane zaprto.

Dunaj, 5. julija. Danes so dobili rusinski poslanci brzojavko, da je vlada prepovedala zopetno odprtje Lvovskega vseučilišča. Vlada je zapovedala, da se morajo vsi lokali, kjer so se vršili pretepi zapreti in zapečatiti, da se ja ne izbriše nobena krvava sled. Iz Dunaja pride posebna preiskovalna komisija, ki bo natanko preiskala, kdo je pravi provzročitelj krvavih izgrediv na Lvovskem vseučilišču, Poljaki ali Rusini. Med Poljaki vlada raditega veliko razburjenje.

Kraljevina Črnagora.

Rim, 5. julija. Kakor poročajo laški listi, ne nameravajo evropske velevalsti težnjam Črne gore, da postane ob priliki petdesetletnega jubileja kneza Nikite kraljestvo, popolnoma nič nasprotovati. Najbolj se zavzema zato črnogorski prestolonaslednik Danilo.

Carjevo potovanje.

Petrograd, 5. julija. Iz Rige poročajo, da pripravljajo za letošnje carjevo potovanje najboljše priprave. Mestni guverner je zaukazal, da morajo biti vsa okna zaprta.

Afera barona Ungern-Sternberga.

Petrograd, 5. julija. Položaj se obrača za barona Ungern-Sternberga vedno na boljše. Vse kaže na to, da se je proti Sternbergu vložila tožba radi veleizdaje le zaradi prevelikih pretiravanj ruskih časopisov in da je bila gonja proti baronu naperjena v neki tajni seji ruske gospodarske dume.

Cesar Viljem dobi Noblovo nagrado.

Kodanj, 5. julija. Kakor poročajo norveški listi, dobi nemški cesar Viljem prihodnje leto Noblovo mirovno nagrado. (Mi mu iz srca privoščimo. Opomb. ured.)

Zdravje rumunske kraljice.

Bukarest, 5. julija. Zdravje rumunske kraljice se obrača na bolje. Zdravniki so izjavili, da bo lahko že v par tednih zapustila posteljo.

Bolgarski minister na povratku.

Pariz, 5. julija. Bolgarski minister za vnanje zadeve Malinov je danes s svojimi tovariši odpotoval iz Pariza proti Dunaju v svojo domovino.

Železniška nesreča v Ameriki.

Cleveland, 5. julija. Danes popoldne je 25 milj južno od mesta Daytona trčil brzovlak s tovornim vlakom. Več vozov tovornega vlaka je popolnoma razbitih, Dosedaj je znano, da je 35 ljudi mrtvih, 87 težko ranjenih.

Protigrški bojkot.

Pariz, 5. julija. Po poročilih Agence Havas iz Kaneje so krečanski poslanci odklonili posredovalne predloge evropskih velevalstij. Poslanec Penetelos je ostal pri glasovanju v veliki manjšini.

Odgovor Porte.

Pariz, 5. julija. Danes je turška vlada odgovorila na posredovalni predlog francoske vlade radi krečanskega vprašanja. Odgovor je bil povsod zelo živahno komentiran. Turška vlada še vedno upa, da se bo velevalstim končno vendar posrečilo krečanske poslance pomiriti in pripraviti do tega, da ne bodo nasprotovali predlogom velevalstij.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Fotografski aparat 13×18 z vsemi potrebami se po jako nizki ceni proda I. Langus, Radovljica. 113/3-3

Kontoristinja večša slovenskega, laškega in nemškega jezika v govoru in pisavi, dalje strojepisja in stenografije se sprejme v neko tukajšnjo veletrgovino. Plača po dogovoru. Ponudbe sprejema upravništvo „Jutra“ pod šifro „Laška kontoristinja“. 115/2-2

Fotografski aparat (9×12) se proda oziroma zamenja s kolesom. Več pove upravništvo „Jutra“. 114/2-2

Izurjeni mizarski pomočniki se sprejmejo takoj proti dobri plači pri P. Majdiču, valjni mlin v Jaršah-Mengšu. Prednost imajo oni, ki so vajeni mizarskega dela v mlinih. 93/31

Sprejme se osem gospodov na boljšo domačo hrano do 17. t. m. ali do 1. avgusta. Vprašanja na inseratni biro „Jutra“. 119/5-1

Proda se ovalna, raztezna miza iz trdega lesa za 12 oseb. Poizvedbe na inseratni biro „Jutra“. 117/3-1

Deklica, ki je dovršila šest razredov ljudske šole vstopi takoj kot učenka v kako trgovino z manufakturnim ali mešanim blagom. Ponudbe na upravništvo „Jutra“ pod „Deklica“. 118/3-1

Klavirje in harmonije

prvovrstnih tvornic izposoja in prodaja najceneje učitelj „Glasb. Matice“ in zapriseženi strokovnjak

Alfonz Breznik

v Ljubljani, Gradišče št. 11

(poleg restavracije pri „Kroni“). Prevzema vsakovrstna popravila in uglaševanja ceno.

Vajenec

s primerno šolsko izobrazbo se sprejme v trgovino z mešanim blagom.

Kje, pove upravništvo „Jutra“.

Dr. Ivan Oražen

Wolfova ulica št. 12

ne ordinira od 6. do 23. julija.

Več predmetov ženske konfekcije, obleke za gospode ter slamnike in panama klobuke

60% ceneje

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Razprodaja!

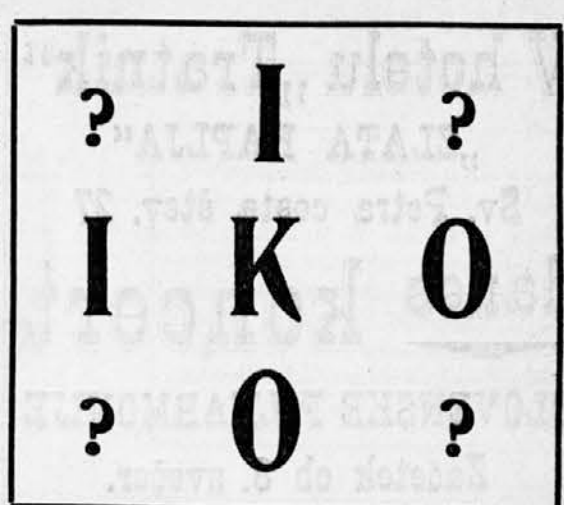
Razprodaja

tvrdke Karl Recknagel v Ljubljani, Mestni trg št. 24.

Radi opustitve trgovine se prodaja pod lastno ceno vse blago kakor: šivalne potrebščine, trakove, volnene in svilene baržune, svilenino, steznike, vsakovrstne rokavice, predpasnike, jopiče, nogavice, plenine in razno perilo za gospode, dame in otroke, zavrtnice, čepice, žepne robce i. t. d. i. t. d.

Karl Recknagel
v Ljubljani, Mestni trg 24.

Razprodaja!

Kompanjona

iščem do 10.000 kron, ali zalagatelja proti gotovini do 10%. Podjetje napreduje kar najboljše. — Več pove upravništvo „Jutra“.

Vsak dan svež

sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg št. 21. 40-2

V hotelu „Tratnik“
„ZLATA KAPLJA“
Sv. Petra cesta šte. 27
danés koncert
SLOVENSKE FILHARMONIJE
Začetek ob 8. zvečer.

Urinovo olje
„SANITAS“
razkuževalno pleskanje za stranišča, pisoarje itd. itd. — Posebne važnosti za šole, urade, bolnice, kavarne, restavracije, javne in privatne pisoarje v zaprtih oddelkih in na vrtovih. — Higijensko „Urinovo olje“ je najcenejšo sredstvo za razkuževalno pleskanje, ki preprečuje vsak duh v straniščih in pisoarjih. — Pošilja se v vsaki množini. Prazna zaračunjena posoda se v teku 30 dni, franco poslana, nazaj vzame. — Samoprodaja: Avgust Pust, Ljubljana, Poljanska cesta 7.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★
Fr. Jerala
Ljubljana, Florijanska ulica.
se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje, popravila in pletenje vsakovrstnih stolov. Sprejema dela, ki jih pošteno po najnižji ceni dovrši, s tem prosi domačine za obilno naročbo.
★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★
Ljubljanske Benetke
so zopet odprte.
Slav. občinstvu se vljudno priporoča
Kavarna „Prešeren“.
★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Stopnice, balkoni,
spomeniki,
stavbeni okraski
i. t. d.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Komp.
v Ljubljani.

Cementne cevi
v vseh dimenzijah,
barvaste plošče
i. t. d.

Delniška glavica:
K 3.000.000.
301—46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni fond:
K 400.000.

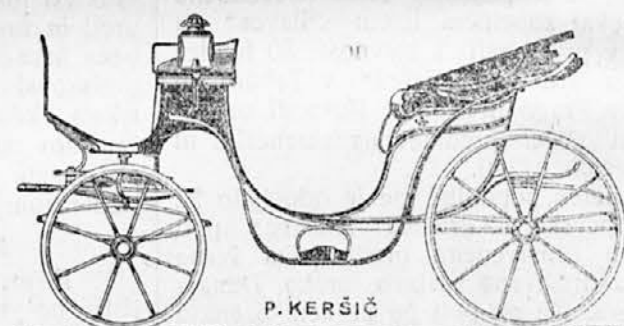
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$.

Tovarna vozov
Peter Keršič v Sp. Šiški
priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.
Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči.
Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Brzjavni naslov: Bončar, Ljubljana.

Valjčni mlin v Domžalah
J. BONČAR, LJUBLJANA.
Pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Sporočam, da so vsa rekonstrukcijska dela pri mojem valjčnem mlinu v Domžalah končana, in se nahaja mlin v polnem obratu. Vsled tega mi je mogoče postreči cenj. odjemalce točno in z najboljšimi izdelki.

Interurban telefon št. 129.